

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 26-04-2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/1029		
Ur. broj: 383-01/19-11		Poslovni broj: UsII-189/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Lidije Rostaš-Beroš, članica vijeća, te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zadruge Granum salis, za istraživanje, planiranje i projektiranje u održivom upravljanju okolišem, Zagreb, Fallerovo šetalište 22, kojega zastupa opunomoćenik Tomislav Valičević, odvjetnik iz Zagreba, Ilica 36, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Istarske županije, Regione Istriana, Pazin, Dršćevska 3 i zainteresirane osobe zajednice ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Trg senjskih uskoka 1-2, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana, Tomiškova 40, Republika Slovenija i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb, Trnjanska 37, na sjednici vijeća održanoj 11. travnja 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/1029, urbroj: 354-01/19-7 od 1. veljače 2019.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 4.125,00 kn.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbačena je tužiteljeva žalba protiv odluke o odabiru zainteresirane osobe Istarske županije (naručitelja), klasa: 406-01/18-01/56, urbroj: 2163/1-01/8-18-06 od 20. studenoga 2018. zbog nedostatka pravnog interesa.

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj podnosi tužbu u kojoj iznosi kronologiju postupka javne nabave u kojemu je sudjelovao kao jedan od ponuditelja. Navodi da je nakon prethodne odluke tuženika od 2. listopada 2018. kojom je poništena odluka o odabiru od 2. kolovoza 2018., kojom je odabrana tužiteljeva ponuda, zainteresirana osoba (naručitelj) donijela novu odluku o odabiru koju je tužitelj osporavao u žalbenom postupku pred tužnikom smatrajući da je naručitelj neosnovano odbio tužiteljevu ponudu i nepravilno ispitao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti tužitelja i odabrane zajednice ponuditelja, budući da, prema mišljenju tužitelja, odabrana zajednica ponuditelja nije

dokazala tehničku i stručnu sposobnost, niti raspoloživost stručnjaka i posjedovanje ovlaštenja traženih dokumentacijom o nabavi. Tužitelj, nadalje, tvrdi da je protiv rješenja tuženika od 2. listopada 2018., na koje se tuženik poziva u predmetnom žalbenom postupku, pokrenut upravni spor, koji nije okončan, a koja okolnost može utjecati na predmetni postupak javne nabave budući da bi u slučaju tužiteljeva uspjeha u tom sporu, došlo do odabira tužitelja za sklapanje ugovora o javnoj nabavi. Stoga smatra neosnovanim tuženikovo utvrđenje da tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju. Predlaže poništavanje osporavanog rješenja tuženika. Traži i naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 4.125,00 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom ističe da je njegovo rješenje od 2. listopada 2018. postalo izvršno te da je u vrijeme donošenja osporavanog rješenja od 1. veljače 2019. ranije rješenje (od 2. listopada 2018.) bilo na snazi i proizvodilo pravne učinke. U prilog svom stajalištu izraženom osporavanim rješenjem navodi i stajalište ovoga Suda izraženo u presudi, poslovni broj: Usž-990/15-2 od 23. ožujka 2016. U vezi s pravnim interesom za podnošenje žalbe tuženik ističe da prema mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.; u daljnjem tekstu: ZJN), sama činjenica da je tužitelj imao status ponuditelja ne znači *a priori* da ima pravo žalbe. Upućuje na članak 401. stavak 1. ZJN-a kojim je propisano da pravo žalbe u postupcima javne nabave ima gospodarski subjekt koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Navodi i to da prema članku 404. stavku 3. ZJN-a nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave. Napominje da je u konkretnom slučaju prethodnim (izvršnim) rješenjem tužiteljeva ponuda ocijenjena protivnom uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, što znači da je valjanost tužiteljeve ponude bila predmetom ocjene u prethodnom žalbenom postupku. S obzirom na to da je tim rješenjem utvrđeno da tužiteljeva ponuda nije sukladna dokumentaciji o nabavi te da je u daljnjem tijeku postupka naručitelj odbio tužiteljevu ponudu iz istog razloga, to tužiteljeva ponuda, kao takva, ne može biti odabrana u predmetnom postupku javne nabave. Stoga tuženik osporavano rješenje smatra zakonitim i predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

Zainteresirana osoba, zajednica ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana, i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb, dostavila je odgovor na tužbu u kojemu u bitnom ističe da je tuženik pravilno zaključio kako tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju budući da je tužiteljeva ponuda ocijenjena kao nepravilna zbog čega ne postoji mogućnost da bude odabrana, a što isključuje i mogućnost nastanka štete tužitelju. Pored toga, zainteresirana osoba obrazlaže svoje mišljenje da je prethodna odluka tuženika pravilna i zakonita.

U skladu s člankom 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS), odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju, koji se o njima nije očitovao.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba, Istarska županija, kao naručitelj, 8. lipnja 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavila poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0015040, predmet nabave: usluge izrade prijedloga stručne podloge za proglašenje Regionalnog parka Ćićarija u sklopu projekta LIKE – Living on the Karst Edge. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju pondera: cijena – 25 bodova i specifično znanje i iskustvo stručnjaka – 75 bodova.

U postupku su pristigle dvije ponude koje su ocijenjene valjanima: tužiteljeva ponuda i ponuda zainteresirane osobe zajednice ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje

d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb. Odlukom o odabiru od 2. kolovoza 2018. odabrana je tužiteljeva ponuda.

Protiv odluke o odabiru zainteresirana osoba zajednica ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb, podnijela je žalbu u kojoj je osporavala valjanost pregleda i ocjene ponuda te ponudu odabranog ponuditelja, a time i zakonitost odluke o odabiru, tvrdeći da odabrani ponuditelj nije dokazao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi, zatim tehničku i stručnu sposobnost iz točke 4.2.1. dokumentacije o nabavi te nije priložio dokaz o tehničkim stručnjacima iz točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi.

Rješenjem, klasa: UP/II-034-02/18-01/688, urbroj: 354-01/18-8 od 2. listopada 2018. tuženik je poništio odluku o odabiru od 2. kolovoza 2018. utvrdivši da tužitelj (odabrani ponuditelj) nije dokazao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi, zatim tehničku i stručnu sposobnost iz točke 4.2.1. dokumentacije o nabavi te nije priložio dokaz o tehničkim stručnjacima iz točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi.

U postupku nakon navedenog rješenja tuženika, naručitelj je donio odluku o odabiru od 20. studenoga 2018. kojom je odabrana ponuda zainteresirane osobe zajednice ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb protiv koje je tužitelj podnio žalbu tuženiku. U žalbi je osporavao zakonitost ponovljenog postupka pregleda i ocjene ponuda odnosno razloge odbijanja njegove ponude kao i valjanost odabrane ponude.

Tuženik je ocijenio da ne postoje pretpostavke za meritorno odlučivanje o tužiteljevoj žalbi propisane člankom 401. stavkom 1. ZJN-a. Prema toj odredbi ZJN-a, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Obrazlažući osporavano rješenje, tuženik ističe da je valjanost tužiteljeve ponude bila predmetom ocjene u prethodnom žalbenom postupku u istom postupku javne nabave u kojemu je tužiteljeva ponuda ocijenjena nevaljanom jer nije bila sastavljena u skladu s dokumentacijom o nabavi. U daljnjem tijeku postupka naručitelj je tražio od tužitelja podatak o tome ima li tužitelj ovlaštenje koje je zahtijevano u dokumentaciji o nabavi, međutim, tužitelj nije dostavio dokaz kojim bi dokazao tu činjenicu.

Zaključivši, na temelju navedenog, da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke propisane člankom 401. stavkom 1. ZJN-a za meritorno odlučivanje o tužiteljevoj žalbi, tuženik je, pozivajući se na članak 425. stavak 1. točku 2. ZJN-a, odbacio tužiteljevu žalbu zbog nedostatka pravnog interesa.

Člankom 401. stavkom 1. ZJN-a propisane su (kumulativne) pretpostavke za žalbu u postupcima javne nabave. Jedna od tih pretpostavki je i to da je gospodarski subjekt koji podnosi žalbu pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Ocjenjajući osnovanost tužbenog zahtjeva, Sud polazi od činjenice da je presudom, poslovni broj: UsII-105/19-8 od 14. ožujka 2019. ovaj Sud odbio tužiteljev tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/688, urbroj: 354-01/18-8 od 2. listopada 2018. kojim je poništena odluka o odabiru od 2. kolovoza 2018., prihvaćajući ocjenu tuženika da tužiteljeva ponuda nije u skladu s dokumentacijom o nabavi.

U takvoj situaciji tužiteljeva ponuda nije mogla biti odabrana pa kao takva, u konkretnom slučaju nije mogla rezultirati sklapanjem ugovora o javnoj nabavi. Stoga nema mjesta zaključku da je u konkretnom postupku javne nabave tužitelj pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja njegovih subjektivnih prava, a što je jedna od

kumulativno propisanih zakonskih pretpostavki za podnošenje žalbe protiv odluka donesenih u postupku javne nabave.

S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da je tuženik pravilno primijenio mjerodavni članak 401. stavak 1. ZJN-a odbacivši tužiteljevu žalbu zbog nedostatka pravnog interesa.

Slijedom iznesenog, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo je odlučiti kao točki I. izreke presude.

S obzirom na ishod ovoga upravnog spora, nema osnove za prihvaćanje tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova spora. Stoga je, na temelju članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 11. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpravka ovlaštena službenik

